

Vlaams
Parlement

vergadering **C279 – FIN18**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

van 21 juni 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,
over de terugbetaling van registratierechten
- 2339 (2010-2011) 3

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,
over de compensatie voor gemeenten en provincies voor de vrijstelling onroerende
voorheffing inzake nieuw materieel en outillage
- 2505 (2010-2011) 5

■

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de terugbetaling van registratierechten - 2339 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, minister, ik heb twee korte vragen en wat opvolgingsvragen over de terugbetaling van de registratierechten. We dachten dat de achterstand van de baan was. Misschien zijn het kleine toevalligheden, maar de afgelopen weken hebben we een aantal mails gekregen over dat probleem.

Minister, u weet dat het Vlaamse Gewest de tarieven, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de registratierechten kan wijzigen, maar dat de inning van deze rechten, en dus ook de concrete dossierafhandeling, onder de verantwoordelijkheid van de federale overheidsdienst (FOD) Financiën valt. In het verleden hebben we daarover al vragen gesteld, ook in het federale parlement. In 2007, ondertussen ruim drieënhalf jaar geleden, werd daarop geantwoord dat er toen inderdaad een achterstand was. In 2007 was die zelfs opgelopen tot meer dan 10.000 dossiers. De federale minister erkende dat probleem en beloofde structurele maatregelen.

Eind 2007 werd er ook een werkgroep opgericht binnen de FOD Financiën onder naam 'Automatisatie van de teruggave van de registratierechten'. Er werd toen geopteerd om de behandeling van de dossiers voorlopig door de registratiekantoren zelf te laten doen en niet over te dragen aan speciale cellen. De nieuwe software die een elektronische dossieropvolging mogelijk zou moeten maken, zou eind juni 2008 klaar zijn en in het najaar van 2008 operationeel worden. Er werd tevens met de thesaurie afgesproken om de uitbetalingen niet één keer per maand te doen, maar één keer per week of één keer om de veertien dagen.

Bij een late terugbetaling heeft de rechthebbende recht op verwijlrenten. De administratie staat toe dat de terug te geven sommen intresten genereren nadat de rechthebbende de ontvanger, bij aangetekende brief, in gebreke stelt en aanmaant om onmiddellijk zijn verplichtingen na te komen. Het initiatief moet dus wel uitgaan van de rechthebbende. Die termijn kan wel ten vroegste een aanvang nemen de dag na het verstrijken van een termijn van acht maanden na indiening van het verzoek tot teruggave. De intrestvoet in fiscale zaken is, zoals u weet, 7 procent.

Vlaanderen heeft zelf ook initiatieven genomen om de achterstalling van de betalingen te verminderen. Zo is sinds begin 2009 het registratierecht verminderd van 5 naar 4 procent voor hen die het aankopen en verkopen van onroerende goederen als beroep hebben. Op die manier werd het oneigenlijke gebruik van het systeem van terugbetaling door beroepspersonen teruggedrongen. Intussen zijn we midden 2011. Zoals ik in mijn inleiding zei, dachten we dat het probleem van de baan was. Recent hebben we echter enkele mails gekregen die erop wijzen dat de wachttijden voor de teruggave van registratierechten opnieuw aan het stijgen zijn.

Minister, kloppen die signalen of gaat het om toevalstreffers? Indien ja, hoe groot is de achterstand en wat is de gemiddelde duurtijd van terugbetaling? Wat was de conclusie van de werkgroep 'Automatisatie van de teruggave van de registratierechten', die enkele jaren geleden in het leven is geroepen? Hoe evalueert u de huidige toestand? Wordt er actie ondernomen, zoals een overleg met de federale diensten, om de terugbetaling opnieuw wat vlotter te laten verlopen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Van den Heuvel, u hebt het traject geschetst: de problemen van enkele jaren geleden, waardoor de wachttermijnen tot twee jaar konden oplopen, en de werkgroep die gestart was. In mijn antwoord kan ik eigenlijk verwijzen naar wat ondertussen is beslist. De federale minister heeft op 18 januari 2010 een antwoord gegeven aan federaal parlementslid Baeselen.

Ik zal het kort samenvatten. De federale minister heeft twee grote maatregelen genomen. De interne procedures voor de behandeling van een dossier voor teruggave van registratierechten zijn vereenvoudigd, waardoor de maximale termijn zes maanden zou moeten bedragen en acht maanden voor complexe dossiers. Daarnaast is er een systeem geïnstalleerd waarbij de teruggave van de registratierechten vanaf 1 januari 2009 geautomatiseerd is dankzij de aanwezigheid van scanners in de registratiekantoren. Tengevolge daarvan is de frequentie van terugbetalen uiteindelijk effectief teruggebracht tot één keer per week in plaats van één keer per maand, zoals dat in het verleden het geval was.

Voorzitter, ik stel voor dat de tabel over de doorlooptijden van de dossiers als [bijlage](#) bij het verslag wordt gevoegd. Ik kan de gegevens wel samenvatten. Het resultaat is dat het aantal dossiers voor Brugge, Gent en Hasselt met een doorlooptijd van langer dan acht maanden, 1 procent of minder bedraagt. In Mechelen en Antwerpen is er wel een probleem. In Mechelen bedraagt het aantal dossiers met een doorlooptijd van zes maanden of meer 13 procent en in Antwerpen is de achterstand voor dossiers met een doorlooptijd van acht maanden ongeveer 10 procent. Ik kan dus begrijpen dat u daarover signalen krijgt.

De reden daarvan ligt niet bij de informatisering. Naar het schijnt heeft het te maken met de werkmethode van de verwerking van de geregistreerde akte in de patrimoniumdocumentatie. De FOD Financiën heeft gezegd dat ze dat wil verhelpen door in die gewestelijke directies waar er een achterstand is, extra cellen te installeren. We verwachten dat de achterstand op die manier kan worden weggewerkt tegen 31 oktober van dit jaar.

Uit de gegevens die ik heb gekregen, blijkt dat het niet gaat over een structurele achterstand. 10 procent is natuurlijk veel, maar de wil om het probleem op te lossen is duidelijk aanwezig. Het overleg vindt vooral op ambtelijk niveau plaats. De achterstand die is opgelopen, zou zijn weggewerkt tegen 31 oktober van dit jaar. Dat geeft me een goed gevoel.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Minister, u hebt een duidelijk antwoord gegeven. We wonen trouwens beiden in de buurt van Mechelen en Antwerpen, net de twee regio's waar de problemen zich situeren. Dat is wellicht de reden waarom we een aantal mails hebben gekregen. Met u hoop ik dat de werkmethode kan worden aangepast, dat er in extra cellen kan worden voorzien. Als de achterstand tegen eind oktober is teruggedrongen naar enkele procentpunten, zal ook ik een goed gevoel hebben.

Een ingebrekestelling moet door middel van een aangetekende brief worden ingediend. Niet iedereen is hiervan op de hoogte of doet dit op deze manier. Indien iets langer dan zes of acht maanden aansleept, kan dit een zekere ergernis scheppen. Ik hoop in elk geval dat het tegen het einde van dit jaar kan worden opgelost.

Minister Philippe Muylers: Ik zal dit zeker blijven opvolgen.

De heer Eric Van Rompuy: Het lezen van deze vraag om uitleg heeft me geen goed gevoel bezorgd. Het gaat om zaken waarover we niet alles weten. Daarvoor dient een parlement nu eenmaal. Er is op dit vlak nood aan politiek overleg. Wij worden daar in Vlaanderen verantwoordelijk voor gesteld. Wat we zelf doen, doen we beter. Dit leidt tot de discussie wie waarvoor verantwoordelijk is. Blijkbaar zit de FOD Financiën met een probleem. Het gaat om 10 procent. Blijkbaar wachten een paar duizenden dossiers nog op een uitbetaling. Ik hoop dat dit binnen de kortste keren kan worden aangepakt.

Het is natuurlijk onze droom zelf de inning te kunnen verzorgen. Er moet een staatshervorming komen en we moeten zelf een akkoord kunnen sluiten. De deelstaten moeten totaal bevoegd worden voor de fiscaliteit. Dat hangt echter af van de twee grootste partijen, de N-VA en de PS. *(Opmerkingen van de heer Koen Van den Heuvel en van minister Philippe Muyters)*

Minister, u moet zich niet verschuilen. U bent nu verantwoordelijk. *(Gelach)*

De heer Koen Van den Heuvel: Minister Muyters kan de inning van deze belastingen ook binnen de Vlaamse bevoegdheden organiseren. Hij heeft federaal minister van Financiën Reynders daarvoor niet nodig.

Minister Philippe Muyters: We bekijken die zaak. We hebben nu de meest belangrijke belasting, namelijk de verkeersbelasting, overgenomen. Volgens mij loopt dat zeer goed. Zodra die inning echt volledig op punt staat, moeten we kijken hoe de programmatie van de inning van die belastingen verloopt. Dat is de filosofie die we volgen. Op dat ogenblik zullen we zien of we er nog andere belastingen kunnen bijnemen. Dat biedt ons enkele mogelijkheden. We moeten echter altijd kijken of het sop de kool waard is.

De heer Koen Van den Heuvel: Er wordt dus over de registratierechten nagedacht?

Minister Philippe Muyters: We bekijken of we de andere gewestbelastingen ook kunnen overnemen.

De heer Koen Van den Heuvel: Wie staat hiervoor in? Wordt dit door de ambtenarij voorbereid?

Minister Philippe Muyters: De Vlaamse Regering volgt dit op. Dit is overigens niets nieuws. Ten tijde van de overname van de verkeersbelasting is dit reeds gesteld. Zodra de inning operationeel is en de kinderziekten zijn verdwenen, zullen we nagaan of we een volgende stap kunnen zetten. We mogen niet vergeten dat we 356 federale ambtenaren hebben overgenomen. Dat moet allemaal eerst worden verteerd. We moeten ook kiezen wat de volgende belasting is die in aanmerking komt. We blijven dit in elk geval opvolgen. Het zou immers tot een heel andere situatie leiden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de compensatie voor gemeenten en provincies voor de vrijstelling onroerende voorheffing inzake nieuw materieel en outillage - 2505 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, bij sommige lokale besturen bestaat wat onzekerheid over dit punt. We kennen allemaal de beslissing van de Vlaamse Regering. Ik kan me voorstellen dat minister Muyters in zijn vorige functie dolenthousiast was toen de toenmalige Vlaamse Regering die beslissing nam.

Het gaat om de vrijstelling van onroerende voorheffing op nieuw materieel en outillage. De Vlaamse Regering wilde op deze manier de discriminatie wegwerken tussen een investering in een greenfield, waarvoor reeds sinds het midden van de jaren 90 een vrijstelling van de onroerende voorheffing op nieuw materieel en outillage geldt, en een investering in een brownfield.

De onroerende voorheffing vormt een belangrijke bron van inkomsten voor de lokale besturen. Om die reden heeft de toenmalige Vlaamse Regering besloten dit verlies aan

inkomsten te compenseren. De schatting luidde toen dat dit in 2013 75 miljoen euro zou betekenen.

Die beslissing dateert van 2008. Ondertussen zijn we een paar jaar verder. Volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 2010 houdende de uitvoering van de compensatie zal de vergoeding telkens op uiterlijk 31 mei van het jaar volgend op het aanslagjaar worden berekend en in de loop van de maand juli van hetzelfde jaar worden doorgestort.

We hebben van de lokale besturen en van de ambtenarij het signaal gekregen dat amper twintig Vlaamse gemeenten vorig jaar een compensatie voor het aanslagjaar 2009 hebben ontvangen. Het aanslagjaar 2009 vormde natuurlijk het dieptepunt van de economische crisis. Er was toen een negatieve economische groei. Datzelfde jaar bevonden de bedrijfsinvesteringen zich allicht op een laagtepunt. Dat zou een verklaring kunnen zijn.

Mijn eerste vraag is dan ook of de procedure in de praktijk goed loopt. In 2009 hebben slechts een twintigtal Vlaamse gemeenten een compensatie ontvangen. Klopt dit bericht? Waaraan is dit lage aantal te wijten? 31 mei 2011 is ondertussen achter de rug. Kan de minister ons een idee geven van het aantal gemeenten waaraan voor het aanslagjaar 2010 een compensatie is toegekend?

Het volgende onderdeel van mijn vraag om uitleg heeft betrekking op de meerjarenplanning. Er is gesteld dat het na 2013 om 75 miljoen euro zal gaan. De legislatuur loopt af in 2014. Het is bijgevolg moeilijk vragen te stellen over wat er daarna zal gebeuren. Nu we dat weer mogen, wil ik echter naar intenties peilen. Zal de structurele financiering van de lokale besturen ook in de toekomst een engagement blijven?

In zijn antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Vereeck over de engagementen van de Vlaamse Regering in verband met Ford Genk heeft de minister-president laten blijken dat de Vlaamse Regering wel degelijk langetermijnengagementen tot 2020 kan aangaan. Als ik het goed lees, wordt daarbij blijkbaar nog een breder verhaal van vrijstelling van onroerende voorheffing gesuggereerd. Vandaar mijn vraag hoe u als huidig minister van Financiën deze problematiek ziet en hoe u erover denkt voor de toekomst, zowel ten aanzien van de bedrijven als van de financiële draagkracht van de lokale besturen.

De voorzitter: De heer van Rouveroy heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroy: Minister, u zult zich herinneren dat ik vorig jaar dezelfde vraag heb gesteld. Ik ben geïnteresseerd in het antwoord dat u zult geven, wat een actualisatie zal inhouden van het antwoord dat u toen gaf en waarnaar de heer Van den Heuvel heeft verwezen. In 2009 waren er maar twintig besturen. Hoe zit het voor 2010?

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Minister, we zien dat er in de begroting in een apart artikel voor deze compensaties wordt voorzien. Er is ondertussen al in een stijging van het budget voorzien voor de komende jaren. Hebt u er een zicht op hoe het in de praktijk loopt? Zijn de gemeenten daar tevreden over? Vaak komt die compensatie immers veel later dan de afrekening onroerende voorheffing. Heeft men daar geen rekening mee gehouden? Ook ten aanzien van de liquiditeit van de gemeenten geeft dat af en toe problemen. Ik hoor in mijn eigen stad dat die compensaties altijd moeilijk liggen, zeker ten aanzien van de raming binnen de gemeenten van hun algemene budgetten inzake onroerende voorheffing.

Minister, wat zijn uw bevindingen? Kan het misschien efficiënter op een andere manier, of is dit de meest efficiënte manier?

De heer Eric Van Rompuy: Deze vragen vergen praktische antwoorden. In mijn eigen gemeente is de moeilijkheid dat het gemeentebestuur vaak niet weet wat nu die nieuwe investering in materieel en outillage is. Dat moet worden doorgegeven aan de fiscale diensten. Die doen dan een aftrek. De gemeenten moeten ook weten op welke compensaties ze kunnen rekenen. Het is een mooie stelling die verkondigd is naar aanleiding van het lokaal

pact. We hebben dat hier besproken. De praktische uitvoerbaarheid ervan lijkt me heel wat problemen te kennen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philip Muyters: Voorzitter, ik wil even ingaan op waarover ik in mijn vorige job positief was, en dat blijft overigens zo. Er zijn drie belangrijke punten, en ik zie dat nu nog steeds zo. Ten eerste is er de geleidelijkheid. Het is geen zware budgettaire kostprijs ineens. Het heeft twee bijkomende voordelen. We stimuleerden de Vlaamse economie om te vernieuwen. Een bedrijf dat zich vernieuwt, verankert zich wel een beetje. Er werden bijkomende stimulansen aan het bedrijfsleven gegeven.

Voorzitter, als antwoord op uw bijkomende vraag, moet ik een zicht geven op hoe algemeen de regeling van de voorschotten en het doorstorten van de opcentiemen wordt geregeld en hoe dat ten aanzien van de gemeenten en provincies wordt georganiseerd. De compensatie voor de vrijstelling van materieel en outillage gebeurt immers niet via een aparte uitbetaling, maar zit in het systeem van de voorschotrekening en de afrekening van de opcentiemen. Die voorschotrekening wordt geregeld via het decreet van 6 juli 2001.

In de praktijk verloopt het als volgt. Hier zijn heel wat mensen die gemeentelijke ervaring hebben. 95 procent van de voorschotten van de opcentiemen wordt vanaf juli tot december van het betrokken aanslagjaar in gelijke maandelijkse schijven doorgestort. Dat gebeurt op basis van de inschatting van de opcentiemen die de gemeente zelf doorgeeft. In de maand juli van het jaar volgend op het aanslagjaar gebeurt die eindafrekening en worden in eerste instantie de effectief ontvangen opcentiemen tot en met 31 mei van het jaar volgend op het aanslagjaar verminderd met het reeds betaalde voorschot.

Het saldo van die berekening moet vervolgens overeenkomstig het besluit van 23 juli 2010 van de Vlaamse Regering verrekend worden met de compensatie voor de gederfde opcentiemen op de onroerende voorheffing op nieuw materieel en outillage. Die compensatie wordt berekend op basis van door het kadaster aangeleverde informatie over materieel en outillage, rekening houdend met de gegevens die gekend zijn op 31 mei van het jaar volgend op het aanslagjaar. De gederfde opcentiemen die nadien definitief worden verworven, worden halfjaarlijks, dus in december en in juni, doorgestort of verrekend met de maandelijkse doorstorting van de opcentiemen.

De gemeenten en de provincies die bij de eindafrekening een positief saldo vertonen – dat wil zeggen dat ze meer ontvangsten hadden en compensatie dan wat ze al in voorschot hebben gekregen – krijgen het saldo uitbetaald in juli van het jaar volgend op het betrokken aanslagjaar. Er zijn ook gemeenten en provincies die een negatief saldo hebben, met name dat de minderontvangsten en de compensatie lager zijn dan de voorschotten die al verkregen zijn. Dan krijg je een negatief saldo en wordt het teveel dat is betaald via de voorschotten, in mindering gebracht bij het eerste voorschot van het volgend aanslagjaar.

Inzake de compensatie voor vrijstelling van nieuw materiaal en outillage voor de aanslagjaren 2009 en 2010 hebben zowel u als de heer Van den Heuvel het over 20 gemeentebesturen. In mijn gegevens staat dat er in totaal 111 gemeenten recht hadden op een compensatie voor nieuw materieel en outillage. Die compensatie werd natuurlijk verrekend. Misschien is dat de reden waarom u maar aan 20 komt. Het is niet omdat er een compensatie is, dat die automatisch een positief eindsaldo geeft. Mij is gezegd dat er 111 gemeenten zijn die een compensatie gekregen hebben. In juli 2010 bedroeg die compensatie 1.361.000 euro. Het bedrag van de compensatie ligt dus duidelijk veel lager dan wat initieel werd geraamd. Maar, mijnheer Van den Heuvel, zoals u hebt gezegd, heeft dat ongetwijfeld te maken met het feit dat 2008 een crisisjaar was en dat de gegevens die we van het kadaster krijgen, wellicht aanleiding geven tot een compensatie die veel lager is dan verwacht. Het gaat zowel over nieuwe investeringen als over vervangingsinvesteringen. Er is dus wel een onderbenutting.

Ik kan u ook de cijfers voor 2010 geven. 156 gemeenten zullen recht hebben op compensatie. Ik herhaal dat dit niet betekent dat er een positieve afrekening is. Het hangt ervan af hoe groot de inschatting was van de opcentiemen en of de eindafrekening – de voorschotten minus wat men heeft gekregen en de compensatie – erboven of eronder ligt. Ik denk dat dat de reden is van die 20 tegenover die 111. Er zijn 156 gemeenten die recht hebben op een compensatie. Voor de gemeenten bedraagt ze nu bijna 2.069.000 euro en voor de provincies 483.000 euro.

U had ook vragen over wat er in de toekomst gebeurt. In 2013 wordt de maatregel geëvalueerd. U hebt daar ook naar verwezen. In de meerjarenraming is het duidelijk dat we recurrent vanaf 2014 in 75 miljoen euro voorzien als compensatie. In de evaluatie moet de afbouw van de onroerende voorheffing op materieel en outillage mee aan bod komen.

U vroeg ook hoe ik op de reactie van de minister-president op een vraag van de heer Vereeck reageer. De Vlaamse Regering heeft effectief het engagement genomen om tegen 2020 te zorgen dat sterk investerende industriële bedrijven een complete vrijstelling van onroerende voorheffing krijgen. Door de volledige vrijstelling voor vervangingsinvesteringen – zowel de combinatie van het toekennen van de volledige vrijstelling van de onroerende voorheffing voor investeringen in nieuw of vervangingsmateriaal en outillage als de volledige aanrekening van deze investeringen – denken we dat normaal tegen 2020 de onroerende voorheffing van materieel en outillage compleet zal zijn afgeschaft. Uiteraard zullen we bij de evaluatie zien of dat effectief voldoende is en of we op dat moment bijkomende initiatieven moeten nemen om ons einddoel te bereiken, met name de afschaffing tegen 2020. Als dat uit de evaluatie van 2013 blijkt, zullen we zeker initiatieven nemen.

Tot slot wil ik zeggen dat de compensaties voor lokale en provinciale overheden geenszins ter discussie staan.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het verduidelijkt toch wel enigszins de zaak. U hebt het over 111 en 156 gemeenten. Net zoals de heer Van Rompuy in zijn gemeente heb ik dat in mijn regio afgetoetst. Weinig schepenen van Financiën of ontvangers kennen de juiste situatie van hun gemeente. Ze zeggen me bijna allemaal dat ze er niets van hebben gehoord. U had het over 156 gemeenten, of bijna 1 op 2. Uit een steekproef bij een kleine 10 gemeenten zouden er dan toch minstens 1 of 2 moeten tussen zitten. Ze weten het eigenlijk niet. Het zou goed zijn dat de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) de gemeenten wat inzicht geeft over die afrekening. Ik begrijp dat u zegt dat de compensatie er op het einde van de rit al in zit. Blijkbaar wordt er ten aanzien van de ontvangers te weinig aandacht aan besteed. Ze weten het niet. Ik doe een oproep om daarover enige verduidelijking te geven of een korte verklarende nota te sturen.

Ik ben tevreden dat u zegt dat u die lokale compensatie niet vergeet. Want, minister, u hebt wellicht ook de term ‘pestbelasting’ gebruikt in uw vroeger leven. U hebt het ondertussen ook al wat afgeleerd. *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

Vroeger hebt u dat woord ook af en toe in de mond genomen. U had het dan vooral over de kleinere, minder efficiënte belastingen. Welnu, deze belasting is geen minuscule, kleine belasting voor lokale besturen. Dit is, naast de opcentiemen op de personenbelasting, de tweede structurele financieringspijler van de lokale besturen. Ik zou de Vlaamse Regering dan ook willen oproepen om hier behoedzaam mee om te springen. Indien een decreetswijziging de ontvangsten van de lokale besturen negatief beïnvloedt, moet in voldoende compensaties worden voorzien. Het gaat hier immers om een structurele pijler van de financiering van de lokale besturen.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Het antwoord van de minister heeft ons op een geaggregeerd niveau op de hoogte gebracht van de stand van zaken. Enkele maanden geleden heb ik

evenwel een vraag om uitleg gesteld die perfect aansluit bij wat de heer Van den Heuvel en de voorzitter net hebben gesteld.

De steden en de gemeenten hebben geen of onvoldoende zicht op de afrekening. Dat kan zeker beter. De minister zou op dat vlak een inspanning kunnen leveren. De steden en de gemeenten hebben ook geen of onvoldoende zicht op de vraag wie wat betaalt. De minister heeft hier vorige keer een lang antwoord op gegeven. Hij begrijpt dat de steden en de gemeenten wel eens zouden willen weten welke bedrijven hoeveel betalen. Dat kan echter niet worden meegedeeld. Dat staat los van de goede samenwerking tussen fiscaal bevoegde besturen. Vanwege bepaalde federale bepalingen kunnen die gegevens niet worden meegedeeld.

Dat doet niets af aan het feit dat de vorige sprekers gelijk hebben. Ik dring er dan ook op aan dit punt op het overleg met de Federale Regering te plaatsen. Het is natuurlijk niet duidelijk in welke mate dit overleg nog plaatsvindt. Er moet eens worden nagegaan in welke mate per gemeente en per belastingplichtige meer details kunnen worden vrijgegeven. Het gaat me dan om de onroerende voorheffing voor particulieren en voor bedrijven. Wat de bedrijven betreft, gaat het om onroerende goederen en om materieel en outillage.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wil me er uitdrukkelijk toe engageren de afrekening nog duidelijker te maken. Ik dacht dat het al duidelijk was. Indien er nog vragen zouden zijn over welke gemeente wat krijgt, zullen we dat verduidelijken. Ik heb het laten navragen. Elke gemeente krijgt effectief een bepaald bedrag. Dit bedrag wordt op basis van de afrekening vastgelegd.

De afrekening in 2009 had betrekking op 2008. Het ging om iets meer dan 1 miljoen euro. Dat geld moest over 111 gemeenten worden verdeeld. Het is duidelijk dat het voor de meeste gemeenten een relatief klein bedrag is geweest. Het gevolg is waarschijnlijk dat sommige gemeentebesturen dit niet direct hebben opgemerkt. Dat bedrag wordt afzonderlijk in de afrekening opgenomen.

Zodra we dichterbij de inschattingen uit het verleden aansluiten en de bedrijfsinvesteringen weer op gang komen, zal het allemaal duidelijker worden. Ik zal trachten dat allemaal nog eens te verduidelijken. Aangezien ik dit belangrijk vind, zal ik hiervoor misschien een aparte brief verzenden.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Volgens mij mag een detail wel worden vrijgegeven. Het gaat dan om de vraag welke onroerende voorheffing het gevolg van nieuwbouw of van nieuwe investeringen is. De historische onroerende voorheffing wordt meestal geïndexeerd. Dat kunnen gemeenten vrij goed opvolgen. Soms heeft een gemeente echter compleet nieuwe wijken en nieuwe projecten. Dat leidt onmiddellijk tot een verhoging van de onroerende voorheffing. Beleidsmatig is het natuurlijk belangrijk dit te kunnen inschatten. Daar zit immers een vertragingseffect van twee of drie jaar op.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Ik heb nog een korte bijkomende vraag. De oorspronkelijke raming maakte gewag van 75 miljoen euro. Ik vraag me af hoe dit bedrag destijds is bepaald. Ik weet dat het een moeilijke berekening is. Ik onderschat dat zeker niet. *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

In dat geval stel ik de vraag aan de heer Van Mechelen. Is de verklaring enkel in de economische crisis te vinden? Naarmate de jaren opschuiven, is dat argument steeds minder beschikbaar. Het verschil tussen 2 miljoen euro en 75 miljoen euro is echter gigantisch.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord, hoewel hij het niet zelf heeft gevraagd. *(Gelach)*

De heer Dirk Van Mechelen: Daar zijn heel wat extrapolaties op losgelaten. De man die dit heeft berekend, heeft ook de vermindering en nadien de verhoging van de registratierechten tot na de komma juist berekend. Het is boeiend te kijken wat er precies is gebeurd. Dat heeft onder meer met delocaties en met vernieuwingen te maken. Er zijn veel parameters bij betrokken. Zoals steeds, bewijst ook dit voorbeeld dat fiscaliteit sturend kan werken. *(Opmerkingen)*

We hebben hier lang over slimme belastingverlagingen gepraat. De voorzitter weet dat beter dan wie dan ook. We hebben steeds gesteld dat een vrijstelling op nieuw materieel en outillage een enorm sturende belastingmaatregel zou zijn. Het effect zou een energie-vriendelijker machinerie zijn. Dit is ook op het terrein gebleken.

Nu zouden we nog eens de cijfers moeten analyseren die als uitgangspunt hebben gediend. Die cijfers zijn beschikbaar. De vraag is hoe de berekening is uitgevoerd en wat op dit ogenblik de impact is.

De voorzitter: De heer van Rouveroy heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroy: Ik heb het liever zo dan andersom. Ik herinner me een vraag die ik heb gesteld toen ik nog voorzitter was van de raad van bestuur van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). Ik heb toen gevraagd of de Vlaamse Regering wel in voldoende geld had voorzien. We kennen voldoende voorbeelden. Om de financiën in evenwicht te houden, raamt de Vlaamse Regering zeer zuinig. Zodra tot een uitbetaling aan de steden en de gemeenten moet worden overgegaan, blijkt dat in te weinig geld is voorzien.

In dit geval is eigenlijk in te veel geld voorzien. Vanuit het oogpunt van de steden en de gemeenten is dat natuurlijk een goede zaak. Er kan vlot worden uitbetaald. Ik vraag me echter af hoe het met onze economie zit. Slabakken de vervangingsinvesteringen nog steeds? Ik ben in feite bezorgd. Wat betekent deze indicie in verband met onze economie? Is dit een symptoom van een nog niet volledig herstelde investeringsgraad? Het gaat natuurlijk nog altijd over 2010.

Minister Philippe Muyters: Ik herinner me dat ik in mijn vorige job die raming ook heb gemaakt. We kwamen toen ongeveer op hetzelfde bedrag uit. De toenmalige minister weet trouwens dat we dat toen hebben berekend.

We spreken hier steeds over twee jaar geleden. De afrekening in 2011 heeft betrekking op 2010. In 2010 zaten we, zeker op het vlak van de investeringen, nog in volle crisis. De arbeidsmarkt begon toen stilaan weer op gang te komen.

Ik blijf erbij dat we op de evaluatie in 2013 moeten wachten. Dan zullen we zien of er behoefte aan bijkomende maatregelen is. Volgens mij blijft de basisfilosofie in elk geval goed.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Ik ben blij met het antwoord van de minister. Op de een of andere manier ben ik het niet eens met het punt dat de heer Van Mechelen net heeft aangehaald. Indien ik het goed heb begrepen, moet het bedrag van de compensatie ten gevolge van een toename van de investeringen stijgen en niet dalen. Indien er meer vervangingsinvesteringen zijn, zal het bedrag groter worden. Ik vermoed dan ook dat het gedeeltelijk met de crisis van twee jaar geleden te maken heeft. Het lijkt me dan ook zeer zinvol binnen twee jaar na te gaan in welke mate het bedrag is gestegen. Op die manier kunnen we de juiste impact op de economie bepalen.

De heer Eric Van Rompuy: We hebben hier al eerder discussies over de afschaffing van de tewerkstellingstaks en de vrijstelling van de onroerende voorheffing gevoerd. We kunnen ons

natuurlijk de globale vraag stellen wat het reëel economisch effect van dergelijke maatregelen is.

In mijn gemeente hebben we de tewerkstellingstaks afgeschaft. Dat was een dure zaak voor onze financiën. Dat ging over bijna 400.000 euro. Ik vraag me af of er hierdoor een arbeidsplaats in de gemeente Zaventem is bijgekomen.

Symbolisch klinkt het allemaal mooi. Het zou interessant zijn voor deze commissie eens te horen wat die afschaffing of die vrijstelling voor een bedrijf zoal betekent. Die gegevens liggen wellicht buiten ons bereik. De vraag is of bedrijven naar aanleiding hiervan tot investeringen overgaan.

Vanuit macro-economisch oogpunt kunnen we natuurlijk stellen dat we de belastingdruk op de bedrijven verlagen. Hier mag echter ook wel eens een ernstig debat over plaatsvinden. Een dergelijk debat kunnen we echter enkel op basis van concrete gegevens voeren. Misschien kunnen we die discussie nog eens voeren. We hebben hier al eerder discussies gevoerd over de gewestbelastingen en over het rendement van bepaalde maatregelen. Dit punt kan hier deel van uitmaken.

Ik zie dat de heer Van Mechelen het met mijn laatste statement niet eens is.

De heer Dirk Van Mechelen: Ik ben het daar niet mee eens. Ten aanzien van de headquarters van een aantal internationale bedrijven hebben die belastingmaatregelen een ongelooflijke signaalfunctie gehad. De betekenis kon nominaal worden aangetoond. Ik herinner me die lijst alsof ik hem gisteren nog voor me had. In verband met sommige bedrijven was er sprake van zeer grote geldsommen.

Uit dit belangrijk signaal ten aanzien van de headquarters bleek dat we in Vlaanderen voor een belastingverlaging en voor de aanmoediging van investeringen gingen. Het gaat in dit geval niet enkel om het nominale getal. Die belastingverlaging kent een grote sensitiviteit en heeft volgens mij zeker en vast een impact gehad.

De heer Eric Van Rompuy: Het zou interessant zijn om op micro-economisch vlak te zien wat dit per bedrijf kan betekenen.

De heer Dirk Van Mechelen: Het voorbeeld van BASF spreekt tot de verbeelding.

De heer Eric Van Rompuy: Voor de automobielsector of voor de chemische sector in Antwerpen kan dat effectief een belangrijk punt vormen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■